

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, uzskatot, ka *Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* [(Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli konsolidētā redakcija] (turpmāk tekstā — “*TRLIS*”) 12. panta 5. punkts ietver valsts atbalstu tiktāl, ciktāl tajā tiek atļauta uzņēmuma nemateriālās vērtības norakstīšana nodokļu mērķiem saistībā ar līdzdalības iegūšanu sabiedrībās ārpus Kopienas teritorijas, ir pārkāpts LESD 107. un 108. pants.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, uzskatot, ka, lai konstatētu, ka pasākums ir pilnībā prettiesisks valsts atbalsts, pietiek ar to, ka tā piemērošana atsevišķās situācijās ir uzskatāma par atbalstu, ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un procesuāls pārkāpums.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, Lēmumā konstatējot, ka:
 - i) pasākums kopumā ir prettiesisks atbalsts, tostarp attiecībā uz tādām valstīm kā Ķīna vai Indija un citām valstīm, kurās ir pierādīta vai var tikt pierādīta tiešu juridisku šķēršļu esamība uzņēmumu pārrobežu apvienošanās jomā, un ka
 - ii) pasākums ir valsts atbalsts, kas ir pilnībā prettiesisks, tostarp tiktāl, ciktāl tiek atļauti atskaitījumi no finanšu nemateriālās vērtības saistībā ar vairākuma līdzdalības iegūšanu ārvalstu uzņēmumos ārpus Savienības teritorijas, ir pārkāpts samērīguma princips.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, atkāpjoties no vadlīnijām tiešo nodokļu jomā un administratīvās prakses, Komisija ir pārkāpusi tiesiskās palāvēības principu un vienlīdzīgas attieksmes principu.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, nepārbaudot faktisko šķēršļu uzņēmumu apvienošanās jomā ārpus Kopienas teritorijas precīzo raksturu, Komisija ir pārkāpusi labas pārvaldības principu.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka attiecībā uz Lēmumā atzīto tiesisko palāvēību ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un kļūda vērtējumā.
- 7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Lēmums nav pienācīgi pamatots.

Prasība, kas celta 2011. gada 4. augustā — Telefónica/ Komisija

(Lieta T-430/11)

(2011/C 282/86)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Telefónica, SA* (Madride, Spānija) (pārstāvji — *J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, un J. Domínguez Pérez, abogado*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu;
- pakārtoti, daļēji atcelt lēmuma 1. panta 4. un 5. punktu;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 4. pantu vai tajā izdarīt atbilstošus grozījumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus izdevumus, kas saistīti ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2011. gada 12. janvāra lēmuma lietā Nr. C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs, ko īstenojusi Spānija.

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši, kā jau ir izvirzīti lietā T-429/11 *BBVA/Komisija*.

Prasība, kas celta 2011. gada 4. augustā — Iberdrola/ Komisija

(Lieta T-431/11)

(2011/C 282/87)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Iberdrola, SA* (Bilbao, Spānija) (pārstāvji — *J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, un J. Domínguez Pérez, abogado*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt lēmuma 1. panta 1. punktu;
- pakārtoti, daļēji atcelt lēmuma 1. panta 4. un 5. punktu;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 4. pantu vai tajā izdarīt atbilstošus grozījumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus izdevumus, kas saistīti ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2011. gada 12. janvāra lēmuma lietā Nr. C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs, ko īstenojusi Spānija.

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši, kā jau ir izvirzīti lietā T-429/11 *BBVA/Komisija*.

Prasība, kas celta 2011. gada 3. augustā — *Europäisch-Iranische Handelsbank/Padome*

(Lieta T-434/11)

(2011/C 282/88)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Europäisch-Iranische Handelsbank AG* (Hamburga, Vācija) (pārstāvji — *S. Gadhia* un *S. Ashley*, Solicitors, *H. Hohmann*, lawyer, *D. Wyatt*, Queen's Counsel, un *R. Blakeley*, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes Lēmuma 2011/299/KĀDP ⁽¹⁾ I pielikuma B tabulas 1. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atcelt Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 503/2011 ⁽²⁾ I pielikuma B tabulas 1. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atzīt Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP ⁽³⁾ 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu par nepiemērojamu attiecībā uz prasītāju;

— atzīt Padomes Regulas (ES) Nr. 961/2010 ⁽⁴⁾ 16. panta 2. punktu par nepiemērojamu attiecībā uz prasītāju, un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi procesuālās prasības, jo

— tā nav sniegusi atbilstošu, precīzu un pietiekamu pamatojumu un

— nav ievērojusi tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot to, vai prasītājas iekļaušanas kritēriji attiecībā uz apstrīdētajiem pasākumiem bija izpildīti, jo darījumi saistībā ar kuriem prasītāja ir iekļauta, bija atļauti vai arī saskaņā ar kompetentās valsts iestādes (Vācijas centrālā banka) noteikumiem un norādēm.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi prasītājas tiesisko palāvību attiecībā uz to, ka pret prasītāju netiks piemēroti ierobežojoši pasākumi, pamatojoties uz rīcību, ko bija atļāvusi valsts kompetentā iestāde. Pakārtoti, piemērojot prasītājai sankcijas šādos apstākļos, esot pārkāpti tiesiskās drošības un prasītājas tiesību uz labu pārvaldību principi.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājas iekļaušana ir pretrunā ar prasītājas tiesībām uz īpašumu un/vai tiesībām nodarboties ar uzņēmējdarbību un ir acīmredzams samērīguma principa pārkāpums.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, ja pilnvaras, pamatojoties uz kurām rīkojās atbildētāja, ir ierobežotas, tās ir pretlikumīgas, ņemot vērā, ka tas ir pretrunā samērīguma principam.

⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 23. maija Lēmums 2011/299/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2011 L 136, 65. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2011. gada 23. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 503/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2011 L 136, 26. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV 2010 L 195, 39. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2010. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (ES) Nr. 423/2007 (OV 2010 L 281, 1. lpp.).

Vispārējās tiesas 2011. gada 14. jūlija rīkojums — *Apotheke DocMorris/ITSB* (zaļa krusta attēls)

(Lieta T-173/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Tiesvedības valoda — vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 179, 03.07.2010.